

PROBLEMS IN FIREARMS POSSESSION UNDER THE FIREARMS AMMUNITION ACT B.E. 2490: AMMUNITION, EXPLOSIVES, FIREWORKS AND IMITATION FIREARMS

Manuscript Submission Data: 2022, September 6

Chudtapong Chuedee*

Article Editing Date: 2022, November 1

Article Accepted Date: 2022, November 12

ABSTRACT

It is becoming more common for criminals to use firearms nowadays, which causes extensive damage. While owning a gun for self-defense is beneficial, possessing a gun for exploitation or crime is harmful for society as a whole. A license period should be established to monitor licensees and strict regulations should be implemented for getting a firearm license.

Legal possession of firearms requires permission from the Registrar in accordance with the Firearms, Ammunition, Explosives, Fireworks, and Imitation Firearms Act, B.E. 2490 by determining qualifications of those who will be granted permission, but the Registrar retains the final decision on whether to grant such authorization. However, the length of a firearms license has no time limitation. Due to the lack of defined means to check, it can be problematic whether a firearm is with an owner who has a valid license or has been transferred to another person after being granted ownership. This causes issues with the replacement of illegal possession of firearms and could be the reason that people utilize such firearms to commit crimes.

According to the Firearms, Ammunition, Explosives, Fireworks, and Imitation Firearms Act, B.E. 2490, strict qualification requirements of firearms licensees and the duration of firearms licenses will be able to verify the licensee and the possession of a lawful firearm according to the license. This will assist in avoiding the illegal transfer of weapons and minimize the issue of firearms being used in crimes using unlicensed firearms.

Keywords: firearm, firearm possession, law of firearm.

* School of Law, Sripatum University at Chonburi

Corresponding author. e-Mail: 41970492@chonburi.spu.ac.th

ปัญหาการครอบครองอาวุธปืนตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490

วันที่ได้รับต้นฉบับบทความ: 6 กันยายน 2565
วันที่แก้ไขปรับปรุงบทความ: 1 พฤศจิกายน 2565
วันที่ตอบรับตีพิมพ์บทความ: 12 พฤศจิกายน 2565

ชัชทพงษ์ เชื้อดี*

บทคัดย่อ

ปัญหาการนำอาวุธปืนมาก่ออาชญากรรมในปัจจุบันมีมากขึ้น ส่งผลให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง การครอบครองอาวุธปืนสำหรับการป้องกันตัวถือเป็นสิ่งที่ดี แต่การครอบครองอาวุธปืนเพื่อใช้ในการแสวงหาประโยชน์หรือก่ออาชญากรรมจะส่งผลกระทบและเกิดความเสียหายต่อสังคม การกำหนดหลักเกณฑ์การได้รับใบอนุญาตครอบครองอาวุธปืนให้มีความเข้มงวดและการกำหนดระยะเวลาใบอนุญาตเพื่อเป็นการควบคุมผู้ได้รับอนุญาตจึงเป็นสิ่งสำคัญ

การครอบครองอาวุธปืนตามกฎหมายต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 โดยมีการกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับอนุญาต แต่การได้รับอนุญาตนั้นยังคงขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของนายทะเบียน ใบอนุญาตครอบครองอาวุธปืนไม่มีการกำหนดระยะเวลา ทำให้เกิดปัญหาว่า หลังได้รับอนุญาตในการครอบครองอาวุธปืนแล้ว อาวุธปืนอยู่กับผู้ครอบครองที่ได้รับใบอนุญาตอย่างถูกต้องอยู่หรือไม่ หรือมีการเปลี่ยนแปลงไปให้กับผู้อื่นแล้วในภายหลัง เนื่องจากไม่มีการมาตรการในการตรวจสอบที่ชัดเจน ทำให้เกิดปัญหาในการเปลี่ยนการถือครองอาวุธปืนโดยไม่ได้รับอนุญาต และอาจเป็นสาเหตุในการนำอาวุธปืนดังกล่าวไปก่ออาชญากรรมได้

การกำหนดคุณสมบัติของผู้รับใบอนุญาตครอบครองอาวุธปืนให้เข้มงวดและอายุใบอนุญาตครอบครองอาวุธปืน ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 จะสามารถตรวจสอบผู้ได้รับอนุญาตและการครอบครองอาวุธปืนที่ถูกต้องตามใบอนุญาตได้ ซึ่งจะช่วยป้องกันการเปลี่ยนมือไปโดยไม่ได้รับอนุญาตของอาวุธปืน และลดปัญหาในการนำอาวุธปืนไปใช้ในการก่ออาชญากรรมของผู้ไม่มีใบอนุญาตครอบครองอาวุธปืนอีกด้วย

คำสำคัญ: อาวุธปืน, การครอบครองอาวุธปืน, กฎหมายอาวุธปืน

* คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

Corresponding author. e-Mail: 41970492@chonburi.spu.ac.th

บทนำ

อาชญากรรมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน มีความรุนแรง และสร้างความเสียหายร้ายแรงแก่ผู้เสียหาย จึงไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นมีส่วนที่นำอาวุธปืนเข้ามาประกอบอาชญากรรมด้วย เมื่ออาวุธปืนที่ถือว่าเป็นอาวุธที่มีการทำลายล้างสูงอยู่ในการดูแลของผู้ที่มีจิตใจดี การใช้อาวุธปืนเพื่อการป้องกันตัว ป้องกันชีวิต และป้องกันทรัพย์สินของตนเอง ถือเป็นสิทธิที่ควรปกป้องรักษา ก็จะถูกนำมาใช้ในการป้องกันหรือระงับอาชญากรรมที่เกิดขึ้นได้ แต่เมื่ออาวุธปืนอยู่ในมือของบุคคลที่มีจิตใจชั่วร้าย เช่น โจร หรือผู้ก่อการร้าย ก็สามารถทำให้เกิดความเสียหายแก่บุคคล สังคม และบ้านเมืองอย่างร้ายแรงด้วยเช่นกัน

การเติบโตของสังคม การพัฒนาของเทคโนโลยี ทำให้อาวุธปืนมีประสิทธิภาพมากขึ้น การครอบครองอาวุธปืนเพื่อใช้ในการป้องกันตัวเอง มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งการครอบครองอาวุธปืนตามความต้องการไม่สามารถที่จะกระทำได้ การที่จะสามารถครอบครองอาวุธปืนได้นั้นจะต้องได้รับอนุญาตการครอบครองอาวุธปืนจากนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ที่เป็นกฎหมายที่มีเจตนารมณ์ในการควบคุมการครอบครองอาวุธปืน โดยมีการกำหนดขั้นตอน และคุณสมบัติของผู้ที่สามารถครอบครองอาวุธปืนได้ ว่าจะต้องมีคุณสมบัติอย่างไร

ปัจจุบันนอกจากการอนุญาตการครอบครองอาวุธปืนที่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490 แล้วยังมีส่วนหนึ่งที่เป็นอาวุธปืนที่ไม่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งผู้ครอบครองถือเป็นการครอบครองอาวุธปืนที่ผิดกฎหมายหรือที่เรียกว่า ปืนเถื่อน อีกจำนวนมาก ทางภาครัฐจึงมีการประกาศในการให้นำอาวุธปืนที่ยังไม่ได้รับอนุญาตการครอบครองมาขึ้นทะเบียนให้ถูกต้องตามกฎหมายอีกหลายครั้ง จึงเห็นได้ว่า การควบคุมอาวุธปืนนั้นยังคงมีปัญหาอยู่เรื่อยมา เนื่องจากสาเหตุที่จะหลบ ซุกซ่อน หรือแอบมี หรือแอบครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต

การได้รับอนุญาตให้สามารถครอบครองอาวุธปืนเป็นคุณสมบัติเบื้องต้นที่จะต้องพิจารณาตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490 กำหนดคุณสมบัติของผู้ที่มีสิทธิในการขออนุญาตครอบครองอาวุธปืนได้ ขั้นหนึ่ง และการใช้ดุลพินิจของนายทะเบียนในการอนุญาตเป็นอีกขั้นตอนหนึ่งที่จะต้องพิจารณาผู้ขอใบอนุญาตครอบครองอาวุธปืน ซึ่งในปัจจุบันการเข้าถึงคุณสมบัติที่กำหนดไว้ และการใช้ดุลพินิจของนายทะเบียนทำให้จำนวนการครอบครองปืนอย่างถูกกฎหมายในประเทศไทยเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก จึงควรมีการกำหนดคุณสมบัติของผู้รับขอรับใบอนุญาตและการใช้ดุลพินิจให้มีความเข้มงวดมากยิ่งขึ้นเพื่อเป็นการควบคุมอาวุธปืนตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. 2540

การครอบครองตามกฎหมายที่ถูกต้องก็มีปัญหาเกิดขึ้นว่า หลังจากมีการออกใบอนุญาตในการครอบครองสำหรับผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วน ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490 แล้วนั้น ใบอนุญาตมีอายุตลอดระยะเวลาของการครอบครองอาวุธปืนที่ขออนุญาตไป ทำให้อาจเกิดปัญหาในเรื่องของการตรวจสอบภายหลังได้ว่า หลังจากที่ได้รับอนุญาตครอบครองปืนตามกฎหมายไปแล้ว ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ครอบครองอาวุธปืนยังคงครอบครองอาวุธปืนที่ตรงกับใบอนุญาตอยู่หรือไม่ หรือมีการจำหน่าย จ่าย แจกไปยังผู้อื่นหรือผู้ที่ไม่ได้รับอนุญาตในการครอบครองอาวุธปืนนั้นหรือไม่ ทำให้อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหามารนำอาวุธปืนไปก่อ

อาชญากรรมได้ เนื่องจากไม่สามารถตรวจสอบในภายหลังได้ว่า อาวุธปืนยังอยู่ในการครอบครองของผู้ได้รับใบอนุญาตเดิม จึงเป็นปัญหาที่ควรมีการแก้ไขให้เหมาะสมกับลักษณะของสังคมไทยในปัจจุบันต่อไป

วัตถุประสงค์

ปัญหาการอนุญาตการครอบครองอาวุธปืน และระยะเวลาในการอนุญาตครอบครองอาวุธปืนในปัจจุบัน ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมการมีและการใช้อาวุธปืน แต่การได้รับอนุญาตตามคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต ไม่มีการติดตามและตรวจสอบหลังจากการได้รับอนุญาตให้ครอบครองอาวุธปืน ทำให้อาจเกิดปัญหาการเปลี่ยนมือผู้ครอบครองอาวุธปืนได้ในภายหลัง จึงควรมีการกำหนดระยะเวลาอายุของใบอนุญาตครอบครองอาวุธปืนเพื่อนำมาตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ได้รับใบอนุญาตและอาวุธปืนที่ครอบครองที่ถูกต้องตรงกัน เปรียบเทียบกับการอนุญาตให้ครอบครองอาวุธปืนในสาธารณรัฐสิงคโปร์

ปัญหาเกี่ยวกับการครอบครองหรือพกพาอาวุธปืน

ปัญหาเกี่ยวกับการครอบครอง หรือพกพาอาวุธปืนในปัจจุบันมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งส่งผลให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการประกอบอาชญากรรมโดยใช้อาวุธปืนเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน แม้จะมีการบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (พ.ศ. 2560) มาตรา 25 ได้แต่การใช้สิทธิและเสรีภาพต้องไม่กระทบกระเทือนหรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน (สกลเกียรติ์ สังวรกิตติวุฒิ และธรรมกิต ขวัญเกื้อ, 2562, หน้า 608) การใช้อาวุธปืนในการประกอบอาชญากรรมส่งผลให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรง ทำให้เกิดความหวาดกลัวขึ้นในสังคมไทย ทำให้การใช้ชีวิตในสังคมเป็นไปด้วยความระมัดระวัง และวิตกกังวลว่าจะมีนำอาวุธปืนเข้ามาก่ออาชญากรรม ซึ่งอาจทำให้เกิดผลกระทบแก่ผู้ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์โดยตรง หรือจากข่าวตามสื่ออินเทอร์เน็ตต่าง ๆ ที่เกิดเหตุการณ์ร้ายแรงจากการนำอาวุธปืนมามีส่วนเกี่ยวข้องกับการก่อเหตุ ข้อมูลจากกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย เกี่ยวกับจำนวนการครอบครองอาวุธปืนของคนไทย เมื่อปี พ.ศ. 2555 มีตัวเลขของผู้ขึ้นทะเบียนอาวุธปืนถูกต้องตามกฎหมาย รวมทั้งสิ้นสูงถึง จำนวน 6,221,180 กระบอก แบ่งเป็นอาวุธปืนสั้น 3,744,877 กระบอก อาวุธปืนยาว 2,476,303 กระบอก หากนำจำนวนประชากรทั้งประเทศ มาคำนวณกับจำนวนปืนที่ขึ้นทะเบียน พบว่า หรือทุก ๆ 10 คน จะพบคนผู้ที่มีปืน 1 คน ทั้งนี้ ยังไม่นับรวมถึงปืนที่ไม่ได้ขออนุญาตถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งคาดว่าจะมีไม่ต่ำกว่า จำนวน 500,000 กระบอก (สำนักข่าวไทย, ออนไลน์, 2563)

กฎหมายเกี่ยวกับการพกพาอาวุธปืนของประเทศไทยมีการบัญญัติเกี่ยวกับการพกพาอาวุธปืน มาตรา 371 ตามประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งคำว่าอาวุธ หมายความว่ารวมถึง อาวุธปืนด้วย จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2519 มีคำสั่งคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 44 กำหนดเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด

ดอกไม้เพลิงและ สิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 8 ทวิ ซึ่งเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องพกพาอาวุธปืน ซึ่งปัจจุบัน การขอรับใบอนุญาตครอบครองอาวุธปืน มีข้อกำหนดดังต่อไปนี้

การที่ประชาชนจะมีหรือใช้อาวุธปืนได้โดยถูกกฎหมายนั้น จำเป็นที่จะต้องขออนุญาตจากทางราชการก่อน ซึ่งเมื่อทางราชการอนุญาตแล้ว ก็จะได้ออกใบอนุญาตให้ไป ใบอนุญาตที่เกี่ยวกับอาวุธปืนที่สำคัญ ได้แก่

1. ใบอนุญาตการซื้อขายอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป.3)
2. ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป.4) สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) ใบอนุญาตแบบชั่วคราว มีอายุ 6 เดือน นับแต่วันที่ออกใบอนุญาตนั้น และ 2) ใบอนุญาตแบบถาวร สามารถใช้ได้ตลอดเวลาที่ผู้ได้รับอนุญาตยังเป็นเจ้าของอาวุธปืนนั้นอยู่ (ทวิศ ศรีเกตุ, ออนไลน์, 2559, หน้า 6)

เมื่อได้ยื่นคำร้องขอใบอนุญาตต่อทางราชการแล้ว นายทะเบียนก็จะพิจารณาว่า ควรจะออกใบอนุญาตให้ผู้ขอหรือไม่ ซึ่งมีข้อสังเกตที่สำคัญ ๆ ดังนี้

1. ในการออกใบอนุญาตให้มีหรือใช้อาวุธปืนนั้น จะออกให้ได้ใน 3 กรณีเท่านั้น คือ 1) เพื่อใช้ป้องกันตนเองและทรัพย์สิน 2) เพื่อใช้ในการเล่นกีฬา และ 3) เพื่อใช้ในการยิงล่าสัตว์ ถ้าไม่เข้ากรณีใดกรณีหนึ่งในสามกรณีนี้ ทางราชการมักจะไม้ออกใบอนุญาตให้

2. ใบอนุญาตหนึ่งใบจะออกให้สำหรับอาวุธปืนหนึ่งกระบอกเท่านั้น
3. ทางราชการจะไม่ออกใบอนุญาตให้มีหรือใช้ ให้แก่อาวุธที่เป็นอาวุธสงคราม
4. ผู้ที่จะขอใบอนุญาตให้มีหรือใช้อาวุธปืนได้นั้น จะต้องเป็นบุคคลที่ไม่มีคุณสมบัติต้องห้ามตามกฎหมาย

คุณสมบัติต้องห้ามตามกฎหมายที่ไม่สามารถขอรับใบอนุญาตให้มีหรือใช้อาวุธปืนได้นั้น เช่น บุคคล/ผู้ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ (อายุยังไม่ครบ 20 ปีบริบูรณ์) บุคคลที่เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ (คนวิกลจริต, คนจิตฟั่นเฟือน) ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490 มาตรา 13

บุคคลที่ไม่มีอาชีพและรายได้ คนจรจัด บุคคลผู้ไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง นอกจากนี้ทางราชการจะไม่ออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลซึ่งมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในท้องที่ที่บุคคลนั้นไม่น้อยกว่าหกเดือน (ปิ่นดิษฐ์, ออนไลน์, 2565)

โดยนายทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตได้ ถ้าออกให้โดยหลงผิดหรือผู้ได้รับอนุญาตเป็นคนเคยต้องโทษมาก่อน เป็นต้น เมื่อเพิกถอนแล้ว ผู้รับอนุญาตต้องมอบปืนและใบอนุญาตคืนให้แก่นายทะเบียนโดยไม่ชักช้า ทำให้เห็นได้ว่า การขอรับอนุญาตครอบครองอาวุธปืนนั้น มีข้อกำหนดที่ทำให้ประชาชนทั่วไปเข้าถึงได้เนื่องจากข้อกำหนดและการใช้ดุลยพินิจของนายทะเบียน ไม่มีความเข้มงวดที่จะควบคุมการอนุญาตครอบครองอาวุธปืน ทำให้มีจำนวนการขออนุญาตการครอบครองมากขึ้น ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมที่รุนแรงในสังคมไทยได้

สาธารณรัฐสิงคโปร์ เป็นประเทศที่ได้รับการยอมรับว่ามีกฎหมายควบคุมอาวุธปืนเข้มงวดที่สุดในโลก (The Law Library of Congress, Online, 2013) จากข้อมูลขององค์กรระหว่างประเทศด้านการวางแผนและนโยบายป้องกันการบาดเจ็บ พบว่า ใน ค.ศ. 2017 (พ.ศ. 2560) จำนวนครอบครองปืนโดยพลเรือนทั้งในรูปแบบที่ถูกกฎหมายและผิดกฎหมายในสิงคโปร์มีเพียง 20,000 กระบอก โดยคิดเป็นอัตราร้อยละ 0.3 ของประชากรทั้งหมดในสิงคโปร์ (Karp, 2018) ซึ่งถือเป็นหนึ่งในสองประเทศสมาชิกอาเซียนที่มีอัตราการครอบครองอาวุธปืนที่ต่ำที่สุด (Alpers, Philip, Miles Lovell & Michael Picard, Online, 2022) โดยสาธารณรัฐสิงคโปร์มีการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน ได้แก่ กฎหมายว่าด้วยอาวุธและวัตถุระเบิด ค.ศ. 1913 (พ.ศ. 2456) Arm and Explosives Act และกฎหมายว่าด้วยกระทำความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืน ค.ศ. 1973 (พ.ศ. 2516) Arms Offences Act 1973 โดยมีสาระสำคัญ ในมาตรา 21F บทบัญญัติเกี่ยวกับใบอนุญาตตามกฎหมายกำหนดไว้ว่า แม้มีบทบัญญัติภายใต้กฎหมายนี้ แต่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตอาจปฏิเสธการออกใบอนุญาตให้บุคคลได้ ถ้าเห็นว่าผู้ขอใบอนุญาตเป็นผู้ที่ไม่มีความเหมาะสมที่จะถือครองใบอนุญาตหรือเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยสาธารณะ มีลักษณะที่มีความสอดคล้องกับกฎหมายของประเทศไทยในการอนุญาตการครอบครองนั้นขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของนายทะเบียนด้วย (ลัฐกา เนตรทัศน์, ออนไลน์, 2563)

สำหรับข้อกำหนดเกี่ยวกับใบอนุญาต ตาม มาตรา 21G กำหนดว่า ใบอนุญาตที่ออกตามกฎหมายนี้มีเงื่อนไข ดังนี้

- (ก) ใบอนุญาตจะหมดอายุหลังจากระยะเวลาตามที่ได้กำหนดไว้
- (ข) ใบอนุญาตจะถูกระงับหรือยกเลิกได้โดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการออกใบอนุญาต โดยไม่ต้องมีเหตุผล
- (ค) ใบอนุญาตไม่สามารถโอนให้แก่กันได้ เว้นแต่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดภายใต้กฎหมายนี้ (ลัฐกา เนตรทัศน์, ออนไลน์, 2563)

ทำให้เห็นถึงความแตกต่างจากมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490 มาตรา 23 ที่กำหนดว่า “ใบอนุญาตสำหรับอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุน ตามความในส่วนนี้จะออกได้แต่ตามประเภทและมีการกำหนดอายุ ดังต่อไปนี้ (3) ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน มีอายุตลอดเวลาที่ผู้รับใบอนุญาตเป็นเจ้าของอาวุธปืนนั้น

บทบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุมภายหลังได้รับอนุญาต กำหนดเกี่ยวกับการย้ายที่อยู่ ให้มีการแจ้งแก่นายทะเบียนท้องที่ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันย้ายและถ้าย้ายไปอยู่ต่างท้องที่ให้แจ้งการย้ายแก่นายทะเบียนท้องที่ใหม่ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ย้ายไปถึงอีกก็ตาม รวมถึงการแจ้งการย้ายเข้า และย้ายออก เช่น กรณีของการย้ายออก 1) ผู้ได้รับอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนยื่นคำขอตามแบบ ป.1 ต่อนายทะเบียนท้องที่ที่อาวุธปืนขึ้นทะเบียนอยู่ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ย้ายออกพร้อมเอกสารที่กำหนด 2) นายทะเบียนท้องที่ตรวจสอบอาวุธปืน ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป.4) ทะเบียนอาวุธปืนประจำตำบล หากหลักฐานถูกต้องให้ลงบันทึกลงในใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป.4) และประทับตราไว้เป็นหลักฐานแล้วคืนใบอนุญาตให้ผู้ยื่นคำขอ 3) หน่วยราชการในทะเบียนประจำตำบลและต้นข้าวใบอนุญาต (สกลเกียรติ สังวรกิตติวุฒิ และธรรมกิต ขวัญแก้ว,

2562, หน้า 605) เห็นได้ว่า พระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490 มิได้กำหนดระยะเวลาของใบอนุญาตไว้ ทำให้อาจเกิดปัญหาเกิดขึ้น เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการครอบครองในภายหลัง ถึงแม้จะมีการกำหนดใน มาตรา 59 ห้ามมิให้ออนอาวุธปืน เครื่องกระสุน หรือวัตถุระเบิดให้แก่ผู้ที่มิได้รับใบอนุญาต และกำหนดโทษตาม มาตรา 72 ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 59 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท เห็นได้ว่า โทษที่บัญญัติไว้นั้นก็ยังคงมีอัตราโทษเกี่ยวกับค่าปรับในจำนวนที่น้อย และอาจทำให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาต โดยถูกต้องตามกฎหมาย ไม่เกรงกลัวต่อการลงโทษนั้น

ดังนั้น การควบคุมและตรวจสอบผู้ที่ได้รับอนุญาตการครอบครองอาวุธปืน โดยมีการกำหนดระยะเวลา ในใบอนุญาต มาตรา 23 (3) เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตได้นำอาวุธปืนมายืนยันกับทางนายทะเบียนว่าอาวุธปืนที่ได้รับ อนุญาตไปนั้นยังคงอยู่ในการครอบครองดูแลของผู้ที่ได้รับอนุญาตตลอดเวลา จะเป็นการลดจำนวนการจำหน่าย จ่าย โอนไปยังบุคคลที่ไม่ได้รับอนุญาตครอบครองอาวุธปืน และลดปัญหาการนำอาวุธปืนไปใช้ในการประกอบ อาชญากรรมในสังคมได้ต่อไป

บทสรุป

สังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน การอนุญาตการครอบครองอาวุธปืนตาม พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ประกอบกับกฎหมายอื่นที่ เกี่ยวข้อง มีการกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่ขออนุญาตครอบครองอาวุธปืนโดยให้เป็นดุลยพินิจของนายทะเบียน ที่มีหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอครอบครองอาวุธปืนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติที่ทำให้ บุคคลทั่วไปผ่านคุณสมบัติได้ง่าย อีกทั้งเมื่อมีการอนุญาตให้ครอบครองอาวุธปืนตามพระราชบัญญัติแล้ว ใบอนุญาต ก็ไม่มีการสิ้นสุดอายุ ซึ่งหลังจากได้รับใบอนุญาตครอบครองอาวุธปืนแล้ว อาจมีการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติของ ผู้ได้รับอนุญาต หรือมีการจำหน่าย จ่าย โอนอาวุธปืนไปให้บุคคลอื่น ทำให้ไม่สามารถควบคุมอาวุธปืนไปยังผู้ที่ ไม่ได้รับใบอนุญาตได้ ทำให้ไม่สามารถตรวจสอบและควบคุมอาวุธปืนได้

ข้อเสนอแนะ

ผู้เขียนเห็นว่า ควรมีการแก้ไขพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และ สิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 โดยกำหนดคุณสมบัติเพิ่มเติมสำหรับผู้ที่ขอรับใบอนุญาตครอบครองอาวุธปืน ให้มี หลักเกณฑ์มากขึ้น เช่น ผ่านการตรวจสอบสภาวะจิตใจโดยแพทย์ หรือให้ดุลยพินิจตำรวจ หรือผู้เชี่ยวชาญอาวุธปืน ในการประกอบการพิจารณาอนุญาตครอบครองอาวุธปืนนอกจากนายทะเบียน ทั้งควรมีการกำหนดวันหมดอายุ ของใบอนุญาตครอบครองอาวุธปืนเพิ่มเติมในพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490 เพื่อเป็นการติดตามและ ตรวจสอบความถูกต้องของอาวุธปืนและผู้ได้รับใบอนุญาตครอบครองอาวุธปืน และยังเป็นการควบคุมไม่ให้มี การจำหน่าย จ่าย โอนอาวุธปืนไปให้กับบุคคลที่ไม่ได้รับอนุญาตครอบครองอาวุธปืน ลดปัญหาการนำอาวุธปืน มาใช้ในการประกอบอาชญากรรมในสังคมด้วย

บรรณานุกรม

- คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 44. (2519, 21 ตุลาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. หน้า 61.
- ทวิศ ศรีเกตุ. (2559). *กฎหมายการพกพาอาวุธปืนและสิ่งเทียมอาวุธปืน ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490* (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: https://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/elaw_parcy/ewt_dl_link.php?nid=1738 [2565, 1 สิงหาคม].
- ปิ่นดิษฐ์. *การขออนุญาตครอบครองปืน* (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <https://gundistat.com/ข้อมูลเบื้องต้น/8-การขออนุญาตครอบครองปืน.html> [2565, 1 สิงหาคม].
- พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490. (2490, 9 กันยายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. หน้า 556.
- ลัฐกา เนตรทัศน์. (2563). *กฎหมายควบคุมอาวุธปืนและการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาวุธของประเทศสิงคโปร์* (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: https://lawforasean.krisdika.go.th/File/files/2Article_สิงคโปร์_2.pdf [2565, 1 สิงหาคม].
- สกลเกียรติ สังวรจิตติวุฒิ และธรรมกิต ขวัญเกื้อ. (2562). ปัญหาของกฎหมายอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคลที่ก่อให้เกิดความรุนแรงของสังคม. *วารสารวิชาการ สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ*, 5(2). หน้า 596-610.
- สำนักข่าวไทย. (2563). *สถิติคนไทย 10 คน มีผู้ขึ้นทะเบียนปืน 1 คน* (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <https://tna.mcot.net/tna-183289> [2565, 2 สิงหาคม].
- Alpers, Philip, Miles Lovell and Michael Picard. (2022). *Guns in Australia: Number of Privately Owned Firearms* (Online). Available: https://www.gunpolicy.org/firearms/compareyears/10/number_of_privately_owned_firearms [2020, January 23].
- Karp, A. (2018). *'Civilian Firearms Holdings, 2017.'* *Estimating global civilian-held firearms numbers*. Geneva: Small Arms Survey, the Graduate Institute of International and Development Studies.
- The Law Library of Congress. (2013). *Firearms-control legislation & policy* (Online). Available: <https://tile.loc.gov/storage-services/service/ll/lglrd/2013417226/2013417226.pdf> [2020, March 18].